

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 5 ΜΑΪΟΥ 1981

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
117

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1149

Περί κυρώσεως της εις Βουδαπέστην την 8ην Οκτωβρίου 1979 υπογραφείσης Σύμβασης Δικαστικής Αρωγής επί αστικών και ποινικών υποθέσεων μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ούγγαρίας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ομοφώνως μετά της Βουλής, αποφασίσαμεν:

Κυρούται και έχει ισχύον νόμου ή εις Βουδαπέστην την 8ην Οκτωβρίου 1979 υπογραφείσα Σύμβασις Δικαστικής Αρωγής επί αστικών και ποινικών υποθέσεων μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ούγγαρίας, της οποίας το κείμενον εις πρωτότυπον εις την Ελληνικήν και Γαλλικήν γλώσσαν έχει ως ακολούθως:

ΣΥΜΒΑΣΗ

Δικαστικής αρωγής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ούγγαρίας.

Ο Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας και το Συμβούλιο της Προεδρίας της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ούγγαρίας, αποδίδοντας μεγάλη σπουδαιότητα στη συνεργασία ανάμεσα στις δύο Χώρες στον τομέα των δικαστικών σχέσεων αποφάσισαν να συνάψουν μία Σύμβαση δικαστικής αρωγής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις και για το σκοπό αυτό διόρισαν σαν πληρεξούσιους τους:

Ο Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας:
τόν κ. Γεώργιο Ράλλη, Υπουργό Εξωτερικών

Το Συμβούλιο της Προεδρίας της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ούγγαρίας:

Οι κ. Ιμρε Μαρκόγια, Υπουργό Δικαιοσύνης
Οι οποίοι, αφού αντάλλαξαν τα πληρεξούσια έγγραφα τους, που βρέθηκαν σε απόλυτη τάξη, συμφώνησαν τα ακόλουθα:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

Γενικές Διατάξεις.

Άρθρο 1.

Νομική προστασία.

1. Οι υπήκοοι του ενός Συμβαλλομένου Μέρους θα απολαύουν στο έδαφος του άλλου Συμβαλλομένου Μέρους, της ίδιας νομικής προστασίας με τους υπηκόους του άλλου αυτού Μέρους ως προς τα προσωπικά και περιουσιακά τους δικαιώματα.

2. Οι υπήκοοι του ενός Συμβαλλομένου Μέρους δικαιούνται να απευθύνονται ελεύθερα στα δικαστήρια, τις εισαγγελικές και συμβολαιογραφικές αρχές (που στο εξής θα ονομάζονται «δικαστικές αρχές»), που η δικαιοδοσία τους καλύπτει τα θέματα που ρυθμίζονται από την παρούσα Σύμβαση, καθώς και στις άλλες αρχές του άλλου Συμβαλλομένου Μέρους. Μπορούν να εμφανίζονται, να υποβάλλουν αιτήσεις και να εγείρουν αγωγές ενώπιον των αρχών αυτών με τους ίδιους όρους όπως και οι υπήκοοι του Συμβαλλομένου αυτού Μέρους.

3. Οι διατάξεις του Κεφαλαίου I της παρούσας Συμβάσεως εφαρμόζονται σιωπηρά και στα νομικά πρόσωπα των δύο Συμβαλλομένων Μερών.

Άρθρο 2.

Δικαστική αρωγή.

1. Οι δικαστικές αρχές των δύο Συμβαλλομένων Μερών θα παρέχουν αμοιβαία δικαστική αρωγή σε αστικές υποθέσεις, συμπεριλαμβανομένων και των εμπορικών και οικογενειακών, καθώς και στις ποινικές υποθέσεις.

2. Οι δικαστικές αρχές θα παρέχουν δικαστική αρωγή στις άλλες αρχές που η αρμοδιότητά τους εκτείνεται στις υποθέσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 3.

Τρόπος επικοινωνίας.

Οι δικαστικές αρχές των Συμβαλλομένων Μερών θα επικοινωνούν μεταξύ τους, για τους σκοπούς της δικαστικής αρωγής, μέσω των κεντρικών τους οργάνων, δηλαδή από πλευράς της Ελληνικής Δημοκρατίας μέσω του Υπουργείου Δικαιοσύνης και από πλευράς της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ούγγαρίας μέσω του Υπουργείου Δικαιοσύνης και της Γενικής Εισαγγελίας. Η δυνατότητα χρησιμοποιήσεως της διπλωματικής οδού δεν αποκλείεται.

Άρθρο 4.

Εκτέλεση της δικαστικής αρωγής.

Οι δικαστικές αρχές των Συμβαλλομένων Μερών θα παρέχουν αμοιβαία δικαστική αρωγή διενεργώντας διάφορες διονομικές πράξεις και ιδιαίτερα διαβίβαση και επίδοση εγγράφων, διενέργεια έρευνών, κατάκτηση και παράδοση πειστηρίων, διενέργεια πραγματογνωμοσύνης, εξέταση κατηγορουμένων, μαρτύρων, εμπειρογνομόνων, διαζύγιων και άλλων προσώπων, καθώς και δικαστική αυτοψία.

Άρθρο 5.

Περιεχόμενο των δικαστικών παραγγелиών.

1. Η δικαστική παραγγελία πρέπει να περιέχει τα εξής στοιχεία:

- α) Όνομασία της αιτούσας αρχής.
 β) Όνομασία της αρχής προς την οποία απευθύνεται ή αίτηση.
 γ) Καθορισμός της υποθέσεως σχετικά με την οποία ζητείται ή δικαστική άρωγῆς.
 δ) Όνομα, κατοικία και ιδιγένεια των διαδίκων, των κατηγορουμένων, των υποδίκων και των καταδικασθέντων.
 ε) Όνομα και διεύθυνση των αντιπροσώπων των διαδίκων.
 στ) Τῇ ἀντικείμενο της αἰτήσεως για δικαστική άρωγῆς και τὰ ἀπαραίτητα για τὴν ἐκτέλεσή της στοιχεία καί, ζ) στίς ποινικές υποθέσεις τὴν περιγραφή τοῦ ἐγκλήματος καὶ τὸν χαρακτηρισμὸ τῆς πράξεως πού τὸ συνιστᾷ.

2. Οἱ δικαστικές παραγγελίες θὰ φέρουν ὑπογραφή καὶ σφραγίδα.

Άρθρο 6.

Ἐκτέλεση τῆς αἰτήσεως δικαστικῆς άρωγῆς.

1. Για νὰ ἐκτελέσει μιὰ αἴτηση δικαστικῆς άρωγῆς, τὸ ὄργανο πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση ἐφαρμόζει τὴν ἐθνική του νομοθεσία.
2. Ἄν τὸ ὄργανο πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση δικαστικῆς άρωγῆς δὲν εἶναι ἀρμόδιο για τὴν ἐκτέλεσή της, ὀφείλει νὰ τὴν διαβιβάσει στὴν ἀρμόδια ἀρχή.
3. Ἄν τὸ ὑποδεικνυμένο στὴν αἴτηση δικαστικῆς άρωγῆς πρόσωπο δὲν ἐρέθηκε στὴν δοθεῖσα διεύθυνση, ἢ εἶναι ἄγνωστο, τὸ ὄργανο πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση ὀφείλει νὰ πάρει τὰ ἀπαραίτητα μέτρα για νὰ ἐντοπίσει τὴ διεύθυνση αὐτή. Σὲ περίπτωση πού εἶναι ἀδύνατη ἡ ἐκτέλεση τῆς αἰτήσεως δικαστικῆς άρωγῆς, τὰ ἔγγραφα ἐπιστρέφονται στὴν αἰτούσα ἀρχή μετὰ τὴν ἐνδειξη ὅτι τὸ ἀναφερόμενο στὴν αἴτηση πρόσωπο δὲν ἐρέθηκε στὴ δοθεῖσα διεύθυνση ἢ ὅτι ἡ διεύθυνσή του δὲν ἔγινε δυνατὸ νὰ ἐντοπισθεῖ.
4. Μετὰ τὴν ἐκτέλεση τῆς αἰτήσεως δικαστικῆς άρωγῆς, ἡ ἀρχή πρὸς τὴν ὁποία ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση ἐπιστρέφει τὰ ἔγγραφα στὴν αἰτούσα ἀρχή καί, ἂν ἡ αἴτηση δὲν ἔγινε δυνατὸ νὰ ἐκτελεσθεῖ για λόγους ἄλλους ἐκτὸς ἐκείνου πού ἀναφέρεται στὴν παράγραφο (3), γνωστοποιεῖ τίς αἰτίες πού ἐμπόδισαν τὴν ἐκτέλεση.

Άρθρο 7.

Προστασία μαρτύρων καὶ ἐμπειρογνομόνων.

1. Κανένας μάρτυρας ἢ ἐμπειρογνώμονας ὁποιασδήποτε ἐθνικότητας δὲν μπορεῖ, ἐφ' ὅσον ἐμφανίζεται ἐνώπιον τῆς ἀρχῆς τοῦ αἰτούντος Συμβαλλομένου Μέρους ἐπειτα ἀπὸ κλήση πού ἐπιδίδεται ἀπὸ τὴ δικαστικὴ ἀρχή τοῦ Συμβαλλομένου Μέρους πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση, νὰ διωχθεῖ ποινικά ἢ νὰ ὑποστεί ἐκτέλεση ποινῆς για ἐγκλήμα πού διέπραξε πρὶν περάσει τὰ σύνορα τοῦ αἰτούντος Μέρους.
2. Ἡ ἀσυλία πού προβλέπει ἡ προηγούμενη παράγραφος παύει ὅταν ὁ μάρτυρας ἢ ἐμπειρογνώμονας, ἐνῶ ἔχει τὴ δυνατότητα νὰ ἐγκαταλείψει τὸ ἔδαφος τοῦ αἰτούντος μέρους μετὰ σὲ δεκαπέντε συναπτεῖς μέρες ἀφ' ὅτου οἱ δικαστικές ἀρχές τὸν εἰδοποίησαν ὅτι ἡ παρουσία του δὲν εἶναι πιά ἀναγκαία, παραμένει παρ' ὅλα αὐτὰ στὸ ἔδαφος αὐτὸ μολονότι ἔχει τὴ δυνατότητα νὰ τὸ ἐγκαταλείψει. Στὴν προθεσμία αὐτὴ δὲν ὑπολογίζεται ὁ χρόνος κατὰ τὸν ὁποῖο ὁ μάρτυρας ἢ ἐμπειρογνώμονας δὲν μπόρεσε νὰ ἐγκαταλείψει τὸ ἔδαφος τῆς Ἰώρας για λόγους ἀνεξάρτητους ἀπὸ τὴ θέλησή του. Ἡ ἀσυλία παύει ἐπίσης σὲ περίπτωση πού ὁ μάρτυρας ἢ ἐμπειρογνώμονας ἐπιστρέφει στὸ ἔδαφος τοῦ αἰτούντος μέρους μετὰ τὴν ἀναχώρησή του ἀπὸ αὐτό.

Άρθρο 8.

Δημόσια ἔγγραφα.

1. Τὰ ἔγγραφα πού συντάσσονται στὸ ἔδαφος τοῦ ἐνὸς ἀπὸ τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἢ ἐπικυρώνονται ἀπὸ τὰ ὄργανά του μετὰ τὸν κύριο τῶν ἀρμοδιοτήτων τους, σύμφωνα με τὸν ἀπαιτούμενο τύπο καὶ σφραγίδα, θὰ γίνονται δεκτὰ στὸ

ἔδαφος τοῦ ἄλλου Συμβαλλομένου Μέρους χωρὶς νέα ἐπικύρωση.

2. Δὲν θὰ χρειάζονται ἐπίσης ἐπικύρωση τὰ ἰδιωτικά ἔγγραφα πού ἔχουν θεωρηθεῖ ἀπὸ τὸ δικαστήριο ἢ ἄλλο ἀρμόδιο ὄργανο ἐνὸς ἀπὸ τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη, για νὰ χρησιμοποιηθοῦν στὰ δικαστήρια καὶ τίς ἄλλες ἀρχές τοῦ ἄλλου Συμβαλλομένου Μέρους.

Άρθρο 9.

Ἐπίδοση.

1. Ἡ ἀρχή πρὸς τὴν ὁποία ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση πραγματοποιεῖ τὴν ἐπίδοση σύμφωνα με τὴ διαδικασία πού ἰσχύει στὸ Κράτος της. ἂν τὸ πρὸς ἐπίδοση ἔγγραφο ἔχει συνταχθεῖ στὴν ἐθνική της γλώσσα ἢ συνοδεύεται ἀπὸ κυρωμένη μετάφραση σ' αὐτὴ τὴ γλώσσα ἢ στὴ γαλλικὴ γλώσσα. Στὴν ἀντίθετη περίπτωση τὸ πρὸς ἐπίδοση ἔγγραφο δὲν θὰ παραβιβάζεται στὸν παραλήπτη παρὰ μόνο ἂν ὁ τελευταῖος αὐτὸς τὸ ἀποδέχεται μετὰ τὴ θέλησή του.

2. Ἡ δικαστικὴ παραγγελία θὰ ἀναφέρει τὴν ἀκριβὴ διεύθυνση τοῦ παραλήπτη καὶ θὰ καθορίζει τὸ πρὸς ἐπίδοση ἔγγραφο.

Άρθρο 10.

Ἀπόδειξη τῆς ἐπίδοσης.

Ἡ ἀρχή πρὸς τὴν ὁποία ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση ὀφείλει νὰ παράσχει ἀπόδειξη τῆς ἐπίδοσης σύμφωνα με τὴ νομοθεσία τοῦ Κράτους της. Τὸ ἔγγραφο αὐτὸ θὰ ἀναφέρει τὸν τόπο, τὴν ἡμερομηνία τῆς ἐπίδοσης καὶ τὸ ὄνομα τοῦ προσώπου στὸ ὁποῖο παραδόθηκαν τὰ ἔγγραφα.

Άρθρο 11.

Ἐπίδοση σὲ ὑπηκόους.

1. Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη δικαιούνται νὰ ἐπιδίδουν ἔγγραφα στοὺς ὑπηκόους τους μέσω τῶν διπλωματικῶν ἢ προξενικῶν τους ἀποστολῶν.
2. Κανένας καταναγκασμὸς δὲν μπορεῖ νὰ ἐπιβληθεῖ κατὰ τὴν ἐφαρμογὴ αὐτοῦ τοῦ τρόπου ἐπίδοσης.

Άρθρο 12.

Ἐξοδα δικαστικῆς άρωγῆς.

Τὸ Συμβαλλόμενο Μέρος πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση δὲν μπορεῖ νὰ ἀπαιτήσει τὴν καταβολὴ τῶν ἐξόδων τῆς δικαστικῆς άρωγῆς. Καθένα ἀπὸ τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἀναλαμβάνει ὅλα τὰ ἐξοδα δικαστικῆς άρωγῆς πού πραγματοποιήθηκαν στὸ ἔδαφός του.

Άρθρο 13.

Πληροφορίες πάνω σὲ θέματα δικαίου.

Τὰ Ὑπουργεῖα Δικαιοσύνης τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν θὰ ἀνταλλάσσουν ἀμοιβαῖα πληροφορίες, μετὰ ἀπὸ αἴτηση, για τὸ ἰσχύον δίκαιο στίς ἀντίστοιχες χώρες τους.

Άρθρο 14.

Ἀρνηση δικαστικῆς άρωγῆς.

Ἡ δικαστικὴ άρωγῆ μπορεῖ νὰ ἀποκρουσθεῖ:

1. ἂν ἡ αἴτηση ἀναφέρεται σὲ ἐγκλήματα πού θεωροῦνται ἀπὸ τὸ Συμβαλλόμενο Μέρος πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση σὰν πολιτικὰ ἢ στρατιωτικά,
2. ἂν τὸ Μέρος πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση κρίνει ὅτι ἡ αἴτηση εἶναι φύσεως τέτοιας ὥστε νὰ θίγει τὴν κυριαρχία, τὴν ἀσφάλεια ἢ τὴ δημόσια τάξη τοῦ Μέρους αὐτοῦ.

Άρθρο 15.

Ληξιαρχικὲς πράξεις.

1. Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη θὰ ἀποστέλλουν ἀμοιβαῖα ἀποσπάσματα ληξιαρχικῶν πράξεων γεννήσεως, γάμου καὶ θανάτου πού ἀφορροῦν ὑπηκόους τοῦ ἄλλου Συμβαλλομένου Μέρους, καθὼς ἐπίσης καὶ διορθώσεις καὶ μεταγενέστερες καταχωρήσεις στίς προαναφερόμενες ληξιαρχικὲς πράξεις.

2. Τὰ ἀποσπάσματα τῶν ληξιπαραγίων πράξεων θανάτου θὰ ἀποστέλλονται ἀυτεπαγγέλτως, τὰ ἄλλα μετὰ ἀπὸ αἴτησιν, ὅλα δὲ θὰ διαβιβάζονται ἀνέξοδα μετὰ τὴν διπλωματικὴν ὁδόν.

*Ἀρθρο 16.

Παράδοση ἀντικειμένων καὶ μεταβίβασις χρηματικῶν ποσῶν.

Ἄν δυνάμει τῶν διατάξεων τῆς παρούσας Συμβάσεως, πρέπει νὰ λάβει χώρα παράδοση, ἐξαγωγή ἢ μεταβίβασις πιστώσεων, μέσων πληρωμῆς καὶ ἀγαθῶν, αὐτὴ θὰ γίνῃ σύμφωνα μετὰ τὴν νομοθεσίαν τοῦ Κράτους πρὸς τὸ ὅποιο ἀπευθύνεται ἡ αἴτησις.

*Ἀρθρο 17.

Γλώσσες.

Τὰ δικαστικὰ ὄργανα τῶν δύο Συμβαλλομένων Μερῶν χρησιμοποιοῦν στὶς μεταξὺ τους σχέσεις τὴν ἐθνικὴν τους γλῶσσαν μετὰ μετάφρασιν στὴ γαλλικὴν γλῶσσαν, ἂν αὐτὸ εἶναι ἀναγκαῖον. Ὅμως οἱ πρὸς ἀποστολὴν πράξεις καὶ ἔγγραφα πρέπει νὰ μεταφράζονται στὴ γλῶσσαν τοῦ Μέρους πρὸς τὸ ὅποιο ἀπευθύνεται ἡ σίτησις ἢ ἡ Γαλλικὴ γλῶσσα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

Δικαστικὰ ἔξοδα καὶ ἄλλα ζητήματα.

*Ἀρθρο 18.

Ἀπαλλαγή ἀπὸ τὴν ἐγγυοδοσίαν ἀλλοδαποῦ.

Οἱ ὑπῆκοι ἐνὸς ἀπὸ τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη —συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν νομικῶν προσώπων— ποὺ ἐμφανίζονται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τοῦ ἄλλου Συμβαλλομένου Μέρους καὶ ποὺ διαμένουν στὸ ἔδαφος τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἄλλου Συμβαλλομένου Μέρους, δὲν ὑποβάλλονται στὴν ὑποχρέωσιν τῆς ἐγγυοδοσίας ἀλλοδαποῦ γιὰ μόνον τὸ λόγον ὅτι εἶναι ἀλλοδαποὶ ἢ ὅτι ἔχουν διαμονὴν ἢ κατοικίαν στὸ ἔδαφος τοῦ ἄλλου αὐτοῦ Μέρους.

*Ἀρθρο 19.

Ἀπαλλαγή ἀπὸ τὰ ἔξοδα.

Οἱ ὑπῆκοι τοῦ ἐνὸς ἀπὸ τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἀπαλλάσσονται, ὅταν ἐμφανίζονται στὶς δικαστικὰς ἀρχὰς τοῦ ἄλλου Συμβαλλομένου Μέρους, ἀπὸ τοὺς φόρους χαρτοσήμου καὶ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα καὶ ἀπολαύουν ἄλλων εὐκολιών καθὼς καὶ τοῦ εὐεργετήματος τῆς δωρεὰν δικαστικῆς ἀρωγῆς μετὰ τὶς ἴδιες προϋποθέσεις καὶ στὴν ἴδια ἔκτασιν ὅπως καὶ οἱ ὑπῆκοι τοῦ ἄλλου αὐτοῦ Μέρους.

*Ἀρθρο 20.

Πιστοποιητικά.

1. Τὰ πιστοποιητικά ποὺ ἀφοροῦν στὴν προσωπικὴ, οἰκογενειακὴ καὶ ὕλικήν κατάστασιν τοῦ αἰτούντος ποὺ ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπωφεληθῇ ἀπὸ τὰ εὐεργετήματα ποὺ προβλέπει τὸ ἄρθρο 19, ἐκδίδονται ἀπὸ τὶς ἀρμοδίους ἀρχὰς τοῦ Συμβαλλομένου Μέρους στὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου κατοικεῖ.

2. Ἄν ὁ αἰτῶν ποὺ ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπωφεληθῇ ἀπὸ τὰ παραπάνω εὐεργετήματα δὲν ἔχει κατοικίαν ἢ διαμονὴν στὸ ἔδαφος τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἄλλου Συμβαλλομένου Μέρους, τὸ ἔγγραφο μπορεῖ νὰ ἐκδοθῇ ἀπὸ τὴν διπλωματικὴν ἢ προξενικὴν ἀποστολὴν τοῦ Κράτους τοῦ ὁποίου ὑπῆκοος εἶναι ὁ αἰτῶν.

3. Ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ ποὺ ἀποφαίνεται γιὰ τὴν αἴτησιν ἀλλαγῆς δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 19 μπορεῖ νὰ ζητήσῃ συμπληρωματικὰς πληροφορίες ἀπὸ τὸ ὄργανον ποὺ ἐξέδωκε τὸ πιστοποιητικόν.

*Ἀρθρο 21.

ὑποβολὴ τῆς αἰτήσεως.

Ἄν ἕνας ὑπῆκοος τοῦ ἐνὸς ἀπὸ τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ποὺ ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπωφεληθῇ ἀπὸ τὰ εὐεργετήματα ποὺ προβλέπονται στὸ ἄρθρο 19, θέλει νὰ υποβάλῃ αἴτησιν στὶς ἀρμοδίους ἀρχὰς τοῦ ἄλλου Συμβαλλομένου Μέρους, μπορεῖ νὰ τὴν ἀπευθύνῃ στὶς ἀρμοδίους ἀρχὰς τοῦ τόπου τῆς κατοικίας ἢ τῆς διαμονῆς του. Ἡ ἐπιλαμβανομένη ἀρχὴ διαβιβάζει

τὴν αἴτησιν αὐτὴ καὶ τὸ σχετικὸν πρακτικόν, μαζὶ μετὰ τὰ ἔγγραφα ποὺ ἐκδίδονται σύμφωνα μετὰ τὸ ἄρθρο 20, στὶς ἀρμοδίους ἀρχὰς τοῦ ἄλλου Συμβαλλομένου Μέρους.

*Ἀρθρο 22.

Ἰσότης μεταχειρίσεως.

1. Χωρὶς νὰ θίγεται τὸ ἐφαρμοστέον δίκαιο, οἱ ὑπῆκοι τοῦ ἐνὸς ἀπὸ τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ποὺ κατοικοῦν στὸ ἔδαφος τοῦ ἄλλου Συμβαλλομένου Μέρους ἐξομοιώνονται μετὰ τοὺς ὑπῆκοους τοῦ τελευταίου αὐτοῦ Μέρους σὲ ὅτι ἀφορᾷ τὴν ἐξ ἀξιώσεως καὶ μετὰ διαθήκης κληρονομικὴ διαδοχὴ. Ἡ ἐξαγωγή τῶν ἀγαθῶν καὶ δικαιωμάτων γίνεται μετὰ τοὺς ἴδιους ὅρους ὅπως καὶ γιὰ τοὺς ὑπῆκοους.

2. Τὸ κληρονομητήριο καὶ τὸ πιστοποιητικὸν ἐκτελεστοῦ διαθήκης ποὺ ἐκδίδονται ἀπὸ τὴν ἀρμοδίαν ἀρχὴν τοῦ ἐνὸς Συμβαλλομένου Μέρους ἔχουν ἀποδεικτικὴν ἰσχύϊ στὸ ἔδαφος τοῦ ἄλλου Συμβαλλομένου Μέρους ὡς πρὸς τὰ γεγονότα ποὺ πιστοποιοῦν.

*Ἀρθρο 23.

Διατάξεις σχετικὰς μετὰ τὶς διαθήκας.

1. Ἡ διαθήκη ποὺ γίνεται ἀπὸ ὑπῆκοον ἐνὸς Συμβαλλομένου Μέρους θὰ εἶναι ἰσχυρὴ ὡς πρὸς τὸν τύπον ἂν ἔχει συνταχθεῖ σύμφωνα:

α. μετὰ τὴν νομοθεσίαν τοῦ Κράτους στὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου ἔγινε, ἢ

β. μετὰ τὸ δίκαιο τοῦ Συμβαλλομένου Μέρους τοῦ ὁποίου ὁ διαθέτης ἦταν ὑπῆκοος κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν ποὺ ἔκανε τὴν διαθήκην του ἢ κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ θανάτου του, ἢ

γ. μετὰ τὴν νομοθεσίαν τοῦ Κράτους στὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου καὶ κατὰ τὰ χρονικὰ διαστήματα ποὺ προβλέπονται στὸ ἔδαφον β, ὁ διαθέτης εἶχε τὴν κατοικίαν ἢ τὴν διαμονὴν του.

2. Οἱ ὅροι τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἐφαρμόζονται ἐπίσης καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀνάκλησιν τῶν διαθηκῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

Ἀναγνώρισις καὶ ἐκτέλεσις Δικαστικῶν ἀποφάσεων.

*Ἀρθρο 24.

Ἀποφάσεις ὑποκείμενες σὲ ἀναγνώρισιν καὶ ἐκτέλεσιν.

1. Ὑπὸ τοὺς ὅρους ποὺ προβλέπονται ἀπὸ τὴν παρούσαν Σύμβασιν, τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη θὰ ἀναγνωρίζουν καὶ θὰ ἐκτελοῦν στὸ ἔδαφόν τους τὶς ἀκόλουθας ἀποφάσεις ποὺ ἐκδόθη-καν στὸ ἔδαφος τοῦ ἄλλου Συμβαλλομένου Μέρους:

α. ἀποφάσεις ποὺ ἐκδόθηκαν σχετικὰ μετὰ ἀστικῆς, οἰκογενειακῆς καὶ ἐμπορικῆς ὑποθέσεως,

β. ἀποφάσεις ποὺ ἐκδόθηκαν σχετικὰ μετὰ ποινικῆς ὑποθέσεως σὲ ὅτι ἀφορᾷ τὶς ἀπαιτήσεις γιὰ ἀποζημίωσιν,

γ. διατηρητικὰς ἀποφάσεις.

2. Συμβιβασμοὶ ποὺ συμφωνήθηκαν ἐνώπιον δικαστηρίων καὶ ἐπικυρώθηκαν ἀπὸ αὐτὰ ἐξομοιώνονται μετὰ τὶς δικαστικὰς ἀποφάσεις τῆς παραγράφου 1.

*Ἀρθρο 25.

Προϋποθέσεις ἀναγνώσεως καὶ ἐκτελέσεως.

Οἱ ἀποφάσεις ποὺ προβλέπονται στὸ ἄρθρο 24 θὰ ἀναγνωρίζονται καὶ θὰ ἐκτελοῦνται ἂν πληροῦν τὶς ἀκόλουθες προϋποθέσεις:

α. Ἄν κατὰ τὴν νομοθεσίαν τοῦ Συμβαλλομένου Μέρους στὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου ἐκδόθηκε ἡ ἀπόφασις, ἡ τελευταία αὐτὴ ἀπὸκτινῃ ἰσχύϊ δεδικασμένου καὶ εἶναι ἐκτελεστή.

β. Ἄν κατὰ τὴν νομοθεσίαν τοῦ Συμβαλλομένου Μέρους στὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου ζητεῖται ἡ ἐκτέλεσις, τὸ δικαστήριον τοῦ Μέρους αὐτοῦ δὲν εἶναι ἀποκλειστικὰ ἀρμόδιον νὰ ἐκδικάσῃ τὴν ὑπόθεσιν.

γ. Ἄν ὁ διάδικος ποὺ ἐρημοδίκησε καὶ ποὺ δὲν μετέσχε στὴ διαδικασίαν εἶχε κληθεῖ ἐμπρόθεσμα καὶ μετὰ τὸν προσήκοντα τρόπο ἢ ἂν ὁ διάδικος ποὺ δὲν ἐμφανίσθηκε καὶ ποὺ δὲν εἶχε τὴν ἰκανότητα νὰ παρίσταται σὲ δικαστήριον μπόρετε νὰ ἀντιπροσωπευθῇ νόμιμα. Ἡ κλήσις μετὰ θυροκόλλησιν δὲν θὰ λαμβάνεται ὑπόψη.

δ. Ἄν ἡ ἀπόφασις δὲν εἶναι ἀντίθετη μὲ προηγουμένη ἀπόφασις πού ἔχει ἀποκτήσει ἰσχύ διδικοσμένου, μεταξὺ τῶν ἰδίων μερῶν, σχετικὰ μὲ τὸ ἴδιο ἀντικείμενο καὶ ἐπὶ τῆς ἰδίας οὐσίας καὶ πού ἐκδόθηκε ἀπὸ δικαστήριον τοῦ Συμβαλλομένου Μέρους στὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου ἡ ἀπόφασις πρέπει νὰ ἀναγνωρισθεῖ ἢ ἐκτελεσθεῖ ἢ ἂν καμιά ἀγωγὴ δὲν ἔχει ἐγερθεῖ προηγουμένα ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τοῦ Συμβαλλομένου αὐτοῦ Μέρους γιὰ τὴν ἴδια ὑπόθεσις.

ε. Ἄν ἡ ἀναγνώρισις καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως δὲν εἶναι ἀντίθετη πρὸς τὴν δημόσια τάξιν ἢ πρὸς τὰς δημοφιλῶδεις ἀρχὰς τῆς νομοθεσίας τοῦ Συμβαλλομένου Μέρους στὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ λάβουν χώρα ἡ ἀναγνώρισις καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρο 26.

Διαιτητικὴς ἀποφάσεις.

1. Γιὰ τὴν ἀναγνώριση καὶ ἐκτέλεση διαιτητικῶν ἀποφάσεων ἐφαρμόζονται οἱ διατάξεις τῆς Συμβάσεως πού υπογράφηκε στὴ Νέα Ὑόρκη στίς 10 Ἰουνίου 1958.

2. Σὲ περίπτωσι διεξαγωγῆς δίκης πού τὸ ἀντικείμενό της, κατὰ τὴν θέλησιν τῶν διαδίκων, διέπεται ἀπὸ ρήτρα διαιτησίας, τὸ δικαστήριον διατάσσει τὰ Μέρη νὰ προσφύγουν στὸ διαιτητικὸ ὄργανον.

Ἄρθρο 27.

Ἐγγράφα πού συνοδεύουν τὴν αἴτησιν ἐκτέλεσεως.

1. Ἡ σχετικὴ μὲ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως αἴτησις μπορεῖ νὰ ὑποβληθεῖ ἀπ' εὐθείας στὸ ἀρμόδιον δικαστήριον τοῦ Συμβαλλομένου Μέρους στὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ ἐκτελεσθεῖ ἡ ἀπόφασις, ἀλλὰ μπορεῖ ἐπίσης νὰ κατατεθεῖ στὸ δικαστήριον πού ἐξέδωκε τὴν ἀπόφασις πρωτόδικα στὴ συγκεκριμένη ὑπόθεσις. Στὴν τελευταία αὕτη περίπτωση, ἡ αἴτησις διὰ διδάζεται σύμφωνα μὲ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἁρθροῦ 3 τοῦ ἀρμόδιου δικαστηρίου τοῦ ἄλλου Συμβαλλομένου Μέρους.

2. Ἡ αἴτησις πρέπει νὰ συνοδεύεται:

α. Ἀπὸ τὴν ἀπόφασις ἢ ἀπὸ κυρωμένο ἀντίγραφό της, καθὼς καὶ ἀπὸ ἔγγραφο πού νὰ πιστοποιεῖ ὅτι ἡ ἀπόφασις ἔχει ἀποκτήσει ἰσχύ διδικοσμένου καὶ εἶναι ἐκτελεστή, ἐκτὸς ἂν αὐτὸ προκύπτει ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν ἀπόφασις.

β. Ἀπὸ πιστοποιητικὸ πού νὰ βεβαιώνει ὅτι ὁ διάδικος πού ἐνημοδίωνε καὶ πού δὲν μετέσχε στὴν διαδικασίαν ἐκλήθη ἐμπρόθεσμα καὶ μὲ τὸν προσήκοντα τρόπο καὶ ὅτι, στὴν περίπτωση πού δὲν εἶχε τὴν ἱκανότητα νὰ παρίσταται σὲ δικαστήριον, ἀντιπροσωπεύθηκε νόμιμα.

γ. Ἀπὸ κυρωμένη μετάφρασις τῶν ἐγγράφων πού προβλέπονται ἀπὸ τὰ ἐδάφια α καὶ β σὲ μιὰ ἀπὸ τὰς γλώσσας πού προβλέπονται ἀπὸ τὸ ἄρθρο 17 τῆς παρούσης Συμβάσεως.

3. Σὲ περίπτωσι διαιτητικῆς ἀποφάσεως, ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς ὅρους πού προβλέπονται στὴν παράγραφο 2, ἡ αἴτησις πρέπει νὰ συνοδεύεται ἀπὸ κυρωμένο ἀντίγραφον τῆς ρήτρας διαιτησίας, καθὼς ἐπίσης καὶ ἀπὸ κυρωμένη μετάφρασις τῆς ρήτρας αὐτῆς καὶ κάθε ἄλλου σχετικοῦ ἐγγράφου, σὲ μιὰ ἀπὸ τὰς γλώσσας πού προβλέπονται ἀπὸ τὸ ἄρθρο 17 τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρο 28.

Ἐφαρμοστέον δίκαιο.

1. Τὸ δικαστήριον τοῦ Συμβαλλομένου Μέρους στὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ ἐκτελεσθεῖ ἡ ἀπόφασις, θὰ τὴν ἐκτελέσει σύμφωνα μὲ τὴν ἐθνικὴν του νομοθεσίαν.

2. Τὸ δικαστήριον πού ἀποφασίζει γιὰ τὴν σχετικὴ μὲ τὴν ἐκτέλεσιν αἴτησιν περιορίζεται στὴ διαπίστωση τῆς συνδρομῆς τῶν ὄρων πού καθορίζονται στὰ ἄρθρα 25, 26 καὶ 27 τῆς παρούσης Συμβάσεως.

3. Ὁ ἐναγόμενος μπορεῖ νὰ προβάλλει τὰς ἐνστάσεις πού ἐπιτρέπονται ἀπὸ τοὺς νόμους τοῦ Συμβαλλομένου Μέρους τὸ δικαστήριον τοῦ ὁποίου ἐξέδωκε τὴν ἀπόφασις.

Ἄρθρο 29.

Ἀποφάσεις σχετικὴς μὲ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα.

1. Ἄν ὁ διάδικος πού ἐξαίρεθηκε κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἁρθροῦ 18 τῆς παρούσης Συμβάσεως ἀπὸ τὴν ἐγγυοδοσία ἀλλοδαποῦ καταδικάστηκε μὲ ὀριστικὴ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου

τοῦ ἐνὸς ἀπὸ τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη στὰ δικαστικὰ ἔξοδα, ἡ ἀπόφασις αὕτη θὰ ἐκτελεσθεῖ, ἔπειτα ἀπὸ αἴτησιν τοῦ ἔχοντος δικαίωμα, ἀνέξοδα στὸ ἔδαφος τοῦ ἄλλου Συμβαλλομένου Μέρους.

2. Τὸ δικαστήριον πού ἀποφασίζει γιὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως πού προβλέπεται στὴν παράγραφο 1, περιορίζεται νὰ διαπιστώσει ἂν ἡ σχετικὴ μὲ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα ἀπόφασις, ἔχει ἀποκτήσει ἰσχύ διδικοσμένου καὶ εἶναι ἐκτελεστή.

3. Οἱ διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 27 ἐφαρμόζονται καὶ στίς ἀποφάσεις πού ἀναφέρονται στὰ δικαστικὰ ἔξοδα.

Ἄρθρο 30.

Πεδίον ἐφαρμογῆς.

Οἱ ἀποφάσεις πού προβλέπονται ἀπὸ τὸ ἄρθρο 24 καὶ πού ἀνταποκρίνονται στοὺς ὅρους τῶν ἁρθρῶν 25, 26 καὶ 27 τῆς παρούσης Συμβάσεως θὰ ἀναγνωρίζονται καὶ ἐκτελοῦνται ἐφ' ὅσον ἔχουν ἀποκτήσει ἰσχύ διδικοσμένου καὶ ἔχουν κηρυχθεῖ ἐκτελεστές μετὰ τὴν θέσιν σὲ ἰσχύ τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρο 31.

Νομοθεσίαν σχετικὴ μὲ τὴ μεταβίβαση χρηματικῶν ποσῶν καὶ ἀγαθῶν.

Οἱ διατάξεις τοῦ κεφαλαίου III τῆς παρούσης Συμβάσεως δὲν θίγουν τὴν νομοθεσίαν τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν τὴν σχετικὴ μὲ τὴν μεταβίβαση τῶν μέσων πληρωμῆς, τῶν πιστώσεων ἢ τῶν ἀγαθῶν πού ἀποκτήθηκαν μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

Ἐκδόσις.

Ἄρθρο 32.

Ὑποχρέωσις γιὰ ἐκδόσιν.

1. Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἀναλαμβάνουν τὴν ὑποχρέωσις νὰ παραδίδουν ἀμοιβαίᾳ, σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως, τὰ πρόσωπα πού βρίσκονται στὸ ἔδαφός τους καὶ πού ζητεῖται ἡ ἐκδόσις τοῦ ἐνόφου ἀσκήσεως ποινικῆς διώξεως γιὰ νὰ ἐκτελεσθεῖ ποινὴ πού ἀπαγγέλθηκε ἀπὸ δικαστήριον τοῦ αἰτούντος Μέρους.

2. Ἡ ἐκδόσις δὲν ἐπιτρέπεται παρὰ μόνο γιὰ ἐγκλήματα πού, σύμφωνα μὲ τὴν νομοθεσίαν τῶν δύο Συμβαλλομένων Μερῶν, τιμωροῦνται μὲ ποινὴ στερητικὴ τῆς ἐλευθερίας ἐνὸς τοῦλάχιστον ἔτους ἢ μὲ βαρύτερη ποινὴ ἢ γιὰ τὰ ὁποῖα δικαστήριον τοῦ αἰτούντος Μέρους ἀπήγγειλε ποινὴ στερητικὴ τῆς ἐλευθερίας ἐξὶ τοῦλάχιστον μηνῶν (στὸ ἐξῆς θὰ ὀνομάζονται «ἐγκλήματα γιὰ τὰ ὁποῖα χωρεῖ ἐκδόσις»).

Ἄρθρο 33.

Ἀρνήσις ἐκδόσεως.

Ἡ ἐκδόσις δὲν λαμβάνει χώρα:

α) ἂν τὸ ἐγκλημα διαπραχθῇ ἀπὸ πρόσωπον πού τὴ στιγμὴ τῆς τελέσεως τοῦ ἐγκλήματος ἦταν ὑπήκοος τοῦ Μέρους πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτησις,

β) ἂν τὸ ἐγκλημα διαπραχθῇ στὸ ἔδαφος τοῦ Συμβαλλομένου Μέρους πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτησις.

γ) ἂν τὸ ἐγκλημα γιὰ τὸ ὁποῖο ζητεῖται ἡ ἐκδόσις διαπραχθῇ ἐξω ἀπὸ τὸ ἔδαφος τοῦ αἰτούντος Μέρους καὶ ἡ νομοθεσία τοῦ Συμβαλλομένου Μέρους πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτησις δὲν προβλέπει διώξιν στὴν περίπτωσι πού τὸ ἐγκλημα αὐτὸ διαπραχθῇ ἐξω ἀπὸ τὸ ἔδαφός του ἢ δὲν ἐπιτρέπει τὴν ἐκδόσιν γιὰ τὸ ἐγκλημα πού ἀποτελεῖ τὸ ἀντικείμενον τῆς αἰτήσεως.

δ) ἂν τὸ ἐγκλημα γιὰ τὸ ὁποῖο ζητεῖται ἡ ἐκδόσις θεωρεῖται ἀπὸ τὸ Συμβαλλόμενον Μῆρος πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτησις ὡς ἐγκλημα πολιτικόν, στρατιωτικόν ἢ φορολογικόν ἢ ὡς γεγονός συνδεόμενον μὲ τέτοια ἐγκλήματα,

ε) ἂν σύμφωνα μὲ τὴν νομοθεσίαν τοῦ ἐνὸς ἀπὸ τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἡ ποινικὴ διώξις ἢ ἡ ἐκτέλεσις τῆς ποινῆς δὲν μποροῦν νὰ λάβουν χώρα λόγῳ παραγραφῆς ἢ γιὰ ἄλλους νόμιμους λόγους πού ἔχουν τὸ ἴδιον ἀποτέλεσμα,

στ. ἂν στὸ ἔδαφος τοῦ Συμβαλλομένου Μέρους πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση, τὸ πρόσωπο τοῦ ὁποῖου ζητεῖται ἡ ἐκδότης κηρύχθηκε μὲ ὁριστική ἀπόφαση ἑνόχῃ ἢ ἀδῶο γιὰ τὸ ἐγκλημα ποὺ ἀναφέρεται στὴν αἴτηση ἐκδόσεως ἢ ἂν ἔχει ὡς πρὸς αὐτὸ παῦσει ἡ ποινικὴ δίωξη, ἐκτός ἐὰν ἡ σχετικὴ ἀπόφαση στηρίζεται στὴν ἑλλειψὴ δικαιοδοσίας.

Ἄρθρο 34.

Διδικασία ἐκδόσεως.

Ἡ αἴτηση ἐκδόσεως ὑποβάλλεται γραπτῶς. Στὶς ὑποθέσεις ἐκδόσεως ἡ ἐπικοινωνία θὰ γίνεται κατὰ τὸν τρόπο ποὺ προβλέπεται στὸ ἄρθρο 3.

Ἄρθρο 35.

Αἴτηση ἐκδόσεως.

1. Ἡ αἴτηση ἐκδόσεως πρέπει νὰ ἀναφέρει τὸ ὄνομα τοῦ ἐκζητούμενου προσώπου, τὴν κατοικία ἢ διαμονή του, τὴ φύση τοῦ ἐγκλήματος καὶ τὴ ζημία ποὺ προκάλυψε.

2. Ἡ αἴτηση ἐκδόσεως πρέπει νὰ συνοδεύεται:

α. ἂν ἡ ἐκδότης ζητεῖται γιὰ νὰ ἀσκηθεῖ ποινικὴ δίωξη, ἀπὸ τὸ ἐντάλμα συλλήψεως μὲ τὴν περιγραφὴ τῶν πραγματικῶν γεγονότων καὶ τὸν νομικὸ χαρακτηρισμὸ τῆς πράξεως καὶ ἂν ἡ ἐκδότης ζητεῖται γιὰ τὴν ἐκτέλεση ποινῆς, ἀπὸ τὴν ἀπόφαση μὲ ἰσχύ δεδικασμένου,

β. ἀπὸ τὸ κείμενο τοῦ ποινικοῦ νόμου τοῦ αἰτούντος Μέρους σχετικὰ μὲ τὸ νομικὸ χαρακτηρισμὸ τοῦ ἐγκλήματος γιὰ τὸ ὁποῖο πρόκειται,

γ. ἀπὸ τὴν ἐξωτερικὴ περιγραφή τοῦ ἐκζητούμενου προσώπου καὶ, ἂν εἶναι δυνατό, τὰ δακτυλικά του ἀποτυπώματα καὶ τὴ φωτογραφία του.

3. Ἄν πρόκειται γιὰ καταδικασθέντα ποὺ ἔχει ἤδη ἐκτίσει μέρος τῆς ποινῆς του, θὰ παρέχονται πληροφορίες σχετικὰ μὲ τὸ θέμα αὐτό.

Ἄρθρο 36.

Σύλληψη πρὸς τὸν σκοπὸ ἐκδόσεως.

Ἄν ἡ αἴτηση ἐκδόσεως πληροῖ τὶς προϋποθέσεις ποὺ ὀρίζονται, ἀπὸ τὴν παρούσα Σύμβαση, τὸ Συμβαλλόμενο Μέρος πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση παίρνει χωρὶς καθυστέρηση τὰ ἀπαραίτητα μέτρα γιὰ τὴ σύλληψη τοῦ ἐκζητούμενου προσώπου σύμφωνα μὲ τὴ νομοθεσία του.

Ἄρθρο 37.

Συμπληρωματικὲς πληροφορίες.

1. Ἄν ἡ αἴτηση ἐκδόσεως δὲν περιέχει ὅλες τὶς ἀπαραίτητες πληροφορίες, τὸ Συμβαλλόμενο Μέρος πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση μπορεῖ νὰ ζητήσει συμπληρωματικὲς πληροφορίες καὶ νὰ ὀρίσει προθεσμία ὅχι μεγαλύτερη ἀπὸ δύο μῆνες γιὰ τὴν παροχὴ τους. Ἡ προθεσμία αὕτη μπορεῖ νὰ παραταθεῖ γιὰ αἰτιολογημένους λόγους.

2. Ἄν οἱ πληροφορίες δὲν παρασχεθοῦν μέσα στὴν προθεσμία ποὺ προβλέπεται στὴν πρώτη παράγραφο, ἡ ἀρμόδια ἀρχὴ τοῦ Συμβαλλομένου Μέρους πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση θὰ μπορεῖ νὰ παῦσει τὴ διαδικασία ἐκδόσεως καὶ νὰ ἀπολύσει τὸ πρόσωπο ποὺ εἶχε συλληφθεῖ.

Ἄρθρο 38.

Πρωτογενὴ σύλληψη.

1. Σὲ ἐπείγουσες περιπτώσεις, τὸ Συμβαλλόμενο Μέρος πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση μπορεῖ νὰ διατάξει τὴ σύλληψη τοῦ ζητουμένου προσώπου πρὶν λάβεῖ τὴν αἴτηση ἐκδόσεως σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 35 τῆς παρούσης Σύμβαςης. Τὸ αἰτούν Συμβαλλόμενο Μέρος πληροφορεῖ τὸ Συμβαλλόμενο Μέρος πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση ὅτι τὸ πρόσωπο γιὰ τὸ ὁποῖο πρόκειται ἀποτελεῖ ἀντικείμενο ἐντάλματος συλλήψεως ἢ καταδικαστικῆς ἀποφάσεως μὲ ἰσχύ δεδικασμένου καὶ ὅτι ἡ αἴτηση ἐκδόσεως θὰ ἀποσταλεῖ ἀμέσως. Σὲ τέτοιες περιπτώσεις, ἡ σύλληψη μπορεῖ νὰ ζητηθεῖ μὲ κάθε μέσο ἐπικοινωνίας ποὺ μεταβιβάζει τὸ περιεχόμενο τῆς αἰτήσεως γραπτῶς.

2. Οἱ ἀρμόδιες ἀρχὲς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν μποροῦν νὰ προβοῦν στὴν πρωτογενὴ σύλληψη προσώπου ποὺ διαμένει στὸ ἔδαφός τους ἀκόμη καὶ χωρὶς τέτοια αἴτηση, ἂν γνωρίζουν ὅτι τὸ πρόσωπο αὐτὸ διέπραξε στὸ ἔδαφος τοῦ ἄλλου Συμβαλλομένου Μέρους ἐγκλημα γιὰ τὸ ὁποῖο χωρεῖ ἐκδότης.

3. Σύλληψη ποὺ πραγματοποιήθηκε ἐπὶ τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου γνωστοποιεῖται ἀμέσως στὸ ἄλλο Συμβαλλόμενο Μέρος.

Ἄρθρο 39.

Παύση τῆς πρωτογενῆς συλλήψεως.

Ὅποιοσδήποτε συνελήφθη σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 38 τῆς παρούσης Σύμβαςης ἀπολύεται ἂν ἡ αἴτηση ἐκδόσεως τοῦ ἄλλου Συμβαλλομένου Μέρους δὲν ληφθεῖ μέσα σὲ σαράντα ἡμέρες μετὰ τὴ σύλληψη. Ἡ ἀπόλυση γνωστοποιεῖται στὸ ἄλλο Συμβαλλόμενο Μέρος.

Ἄρθρο 40.

Ἀναβολὴ τῆς ἐκδόσεως.

Ἄν τὸ ἐκζητούμενο πρόσωπο ἀποτελεῖ ἀντικείμενο ποινικῆς διώξεως ἢ ἐκτίει ποινὴ γιὰ ἄλλο ἐγκλημα ποὺ διαπράχθηκε στὸ ἔδαφος τοῦ Συμβαλλομένου Μέρους πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση, ἡ ἐκδότης μπορεῖ νὰ ἀναβληθεῖ μέχρι τὸν τερματισμὸ τῆς ποινικῆς διαδικασίας ἢ μέχρι τὴν ἐκτίση τῆς ποινῆς.

Ἄρθρο 41.

Πρωτογενὴ ἐκδότης.

1. Ἄν λόγω τῆς ἀναβολῆς ἐκδόσεως ποὺ προβλέπεται στὸ ἄρθρο 40 τῆς παρούσης Σύμβαςης ὑπάρχει κίνδυνος παραγραφῆς τῆς ποινικῆς διώξεως ἢ σοβαρῶν δυσκολιῶν στὸ ἀνακριτικὸ ἔργο, τὸ ἐκζητούμενο πρόσωπο μπορεῖ νὰ ἐκδοθεῖ προσωρινὰ μετὰ ἀπὸ αἰτιολογημένη αἴτηση.

2. Τὸ πρόσωπο ποὺ ἐκδόθηκε προσωρινὰ πρέπει νὰ ἐπαναποσταλεῖ ἀμέσως μετὰ τὸ τέλος τῆς ποινικῆς διαδικασίας γιὰ τὴν ὁποία ζητήθηκε ἡ ἐκδότης.

Ἄρθρο 42.

Συρροή αἰτήσεων ἐκδόσεως.

Ἄν πολλὰ Κράτη ζητοῦν τὴν ἐκδότης τοῦ ἴσου προσώπου, τὸ Συμβαλλόμενο Κράτος πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση ἀποφασίζει ποιά αἴτηση θὰ προτιμηθεῖ.

Ἄρθρο 43.

Ὅρια ποινικῆς διώξεως.

1. Χωρὶς τὴ συνάντηση τοῦ Συμβαλλομένου Μέρους πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση, τὸ πρόσωπο ποὺ ἐκδόθηκε δὲν μπορεῖ νὰ ἀποτελεῖ ἀντικείμενο ποινικῆς διώξεως ἢ ἐκτελέσεως ποινῆς ποὺ ἐπιβλήθηκε γιὰ ἐγκλημα διαφορετικὸ ἀπὸ ἐκεῖνο γιὰ τὸ ὁποῖο ἐχώρησε ἡ ἐκδότης.

2. Χωρὶς τὴ συνάντηση τοῦ Συμβαλλομένου Μέρους πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση, τὸ πρόσωπο ποὺ ἐκδόθηκε δὲν εἶναι ἐπίσης δυνατό νὰ παραδοθεῖ σὲ τρίτο κράτος.

3. Ἡ συνάντηση ποὺ προβλέπεται στὴν παράγραφο 2 δὲν εἶναι ἀπαραίτητη:

α. ἂν τὸ πρόσωπο ποὺ ἐκδόθηκε δὲν ἐγκατέλειψε τὸ ἔδαφος τοῦ αἰτούντος Συμβαλλομένου Μέρους μέσα σὲ τριάντα ἡμέρες ἀπὸ τὸν τερματισμὸ τῆς ποινικῆς διώξεως ἢ τὴν ἐκτέλεση τῆς ποινῆς. Ἡ προθεσμία αὕτη δὲν περιλαμβάνει τὸν χρόνον κατὰ τὸν ὁποῖο τὸ πρόσωπο ποὺ ἐκδόθηκε δὲν μπόρεσε νὰ ἐγκαταλείψει τὸ ἔδαφος τοῦ αἰτούντος Συμβαλλομένου Μέρους γιὰ λόγους ἀνεξάρτητους ἀπὸ τὴ θέλησή του,

β. ἂν τὸ πρόσωπο ποὺ ἐκδόθηκε ἐγκατέλειψε τὸ ἔδαφος τοῦ αἰτούντος Συμβαλλομένου Μέρους ἀλλὰ ἐπέστρεψε πάλι οἰκισθελῶς.

*Άρθρο 44.

Παράδοση του εκδιδομένου προσώπου.

1. Τò Συμβαλλόμενο Μέρος πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση πληροφορεῖ τὸ αἰτοῦν Συμβαλλόμενο Μέρος γιὰ τὸν τόπο καὶ τὴν ἡμερομηνία τῆς παραδόσεως.

2. Ἄν τὸ ἐκζητούμενο πρόσωπο δὲν παραληφθεῖ ἀπὸ τὸ αἰτοῦν Συμβαλλόμενο Μέρος μετὰ σὲ δεκαπέντε ἡμέρες ἀπὸ τὴν προθεσμία πὺν ἔχει ὁριθεῖ γιὰ τὴν παράδοση, μπορεῖ νὰ ἀπολυθεῖ.

*Άρθρο 45.

Πληροφορίες γιὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ποινικῆς διώξεως.

Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη παρέχουν ἀμοιβαία πληροφορίες γιὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ποινικῆς διώξεως τῆς ὁποίας ὑπῆρξε ἀντικείμενο τὸ πρόσωπο πὺν ἐκδόθηκε. Σὲ περίπτωση ἀποφάσεως μὲ ἰσχύ δεδικασμένου, τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη γνωστοποιοῦν ἀμοιβαία τὴν ἀπόφαση αὐτή.

*Άρθρο 46.

Διέλευση.

1. Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἐπιτρέπουν, ἔπειτα ἀπὸ αἴτηση τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, τὴ διέλευση ἀπὸ τὸ ἔδαφός τους προσώπων πὺν ἔχουν ἐκδοθεῖ ἀπὸ ἓνα τρίτο κράτος στὸ ἄλλο αὐτὸ Συμβαλλόμενο Μέρος. Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη δὲν εἶναι ὑποχρεωμένα νὰ ἐπιτρέψουν τὴ διέλευση ἂν δὲν ὑπάρχει ὑποχρέωση ἐκδόσεως σύμφωνα μὲ τὴν παρούσα Σύμβαση.

2. Ἡ αἴτηση γιὰ παροχή ὁδεῖας διελύσεως ὑποβάλλεται σύμφωνα μὲ τὴν ἴδια διαδικασία ὅπως καὶ ἡ αἴτηση ἐκδόσεως.

3. Ἡ διέλευση πραγματοποιεῖται ἀπὸ τὶς ἀρχές τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση μὲ τὸν τρόπο πὺν θεωροῦν τὸν καλύτερο.

*Άρθρο 47.

*Ἐξοδα ἐκδόσεως.

Τὰ ἔξοδα τῆς ἐκδόσεως βαρύνουν τὸ Συμβαλλόμενο Μέρος στὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου πραγματοποιήθηκαν. Τὰ ἔξοδα τῆς διελύσεως βαρύνουν τὸ αἰτοῦν Συμβαλλόμενο Μέρος.

*Άρθρο 48.

Ἀνάληψη τῆς ποινικῆς διαδικασίας.

1. Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ὑποχρεοῦνται νὰ ἀσκήσουν, μετὰ ἀπὸ αἴτηση τοῦ ἄλλου Μέρους καὶ σύμφωνα μὲ τὴ νομοθεσία τους, ποινικὴ διώξη κατὰ τὸν δικὸν τους ὑπὸχρῶν πὺν διέπραξαν ἐγκλημα στὸ ἔδαφος τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους.

2. Ἡ αἴτηση γιὰ διώξη θὰ συνοδεύεται ἀπὸ τὰ σχετικὰ μὲ τὴν ἀνάκριση ἐγγράφα, ἀπὸ κάθε ἀποδεικτικὸ στοιχεῖο πὺν ὑπάρχει, καθὼς καὶ ἀπὸ τὸ κείμενο τῶν ποινικῶν διατάξεων πὺν διέπουν τὴν πράξη σύμφωνα μὲ τὸν νόμο πὺν ἰσχύει στὸν τόπο τῆς τελέσεώς της.

3. Τὸ Συμβαλλόμενο Μέρος πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση πληροφορεῖ τὸ αἰτοῦν Συμβαλλόμενο Μέρος γιὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς διώξεως καί, ἐφ' ὅσον ἐκδοθεῖ ἀπόφαση, τοῦ ἀποστέλλει ἀντίγραφο τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως.

*Άρθρο 49.

Προσωρινὴ παράδοση συλληφθέντων προσώπων.

Ἐάν, σὲ σχέση μὲ ποινικὴ διώξη πὺν ἀρχισε στὸ ἔδαφος ἐνὸς ἀπὸ τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη, εἶναι ἀναγκαῖο νὰ ἐξετασθεῖ προσωρινὰ σὰν μάρτυρας πρόσωπο πὺν συνελήφθη στὸ ἔδαφος τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, τὸ Μέρος αὐτὸ τὴ ἐκδίδει προσωρινὰ, ἐφ' ὅσον συναινέει καὶ τὸ πρόσωπο πὺν συνελήφθη, μετὰ ἀπὸ αἴτηση τοῦ αἰτούντος Συμβαλλόμενου Μέρους, πὺν θὰ διατηρήσει τὸ πρόσωπο αὐτὸ ὑπὸ κράτηση, καὶ μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐξετάσεως θὰ τὸ ξαναστελεῖ χωρὶς καθυστέρηση στὸ Συμβαλλόμενο Μέρος πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση.

*Άρθρο 50.

Παράδοση ἀντικειμένων.

1. Τὰ ἀντικείμενα πὺν βρίσκονται πάνω στὸ πρόσωπο πὺν διέπραξε τὸ ἐγκλημα γιὰ τὸ ὁποῖο χωρεῖ ἐκδοση, καθὼς καὶ τὰ ἄλλα ἀντικείμενα πὺν μποροῦν νὰ χρησιμεύσουν σὰν πειστήρια στὴν ποινικὴ διαδικασία, παραδίδονται στὸ αἰτοῦν Συμβαλλόμενο Μέρος ἀκόμα καὶ στὴν περίπτωση πὺν ἡ ἐκδοση δὲν μπορεῖ νὰ λάβει χώρα λόγω θανάτου τοῦ ἐκζητούμενου προσώπου ἢ ἄλλης αἰτίας.

2. Τὸ Συμβαλλόμενο Μέρος πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση μπορεῖ νὰ ἀναβάλει τὴν παράδοση τῶν ἀντικειμένων ἐὰν χρειάζονται πρὸς τὸν σκοπὸ μιᾶς ἄλλης ποινικῆς διαδικασίας.

3. Τὰ δικαιώματα τρίτων πάνω στὰ ἀντικείμενα πὺν παραδόθηκαν στὸ ἄλλο Συμβαλλόμενο Μέρος παραμένουν ἄθικτα. Μετὰ τὴ λήξη τῆς ποινικῆς διαδικασίας, τὰ ἀντικείμενα αὐτὰ ἀποδίδονται στὸ Συμβαλλόμενο Μέρος πὺν τὰ ἐστειλε γιὰ νὰ παραδοθοῦν στοὺς δικαιούχους.

4. Ἡ παράδοση τῶν ἀντικειμένων δυνάμει τῆς παραγράφου 1 γίνεται σύμφωνα μὲ τὸ ἀρθρο 16 τῆς παρούσας Συμβάσεως.

*Άρθρον 51.

Πληροφορίες γιὰ ἀποφάσεις σὲ ποινικὲς ὑποθέσεις.

1. Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη θὰ ἀνταλλάσσουν μιὰ φορὰ τὸ χρόνο πληροφορίες γιὰ ἀποφάσεις σχετικὲς μὲ ποινικὲς ὑποθέσεις μὲ ἰσχύ δεδικασμένου πὺν ἐκδόθηκαν ἀπὸ τὰ δικαστήρια τοῦ ἐνὸς ἀπὸ τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἐναντίον ὑπὸχρῶν τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους.

2. Μετὰ ἀπὸ αἰτιολογημένη αἴτηση, τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη δίνουν ἀμοιβαία πληροφορίες γιὰ ποινικὲς ἀποφάσεις πὺν ἐκδόθηκαν ἐναντίον προσώπων πὺν δὲν εἶναι ὑπὸχρῶν τοῦ αἰτούντος Συμβαλλόμενου Μέρους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ

Τελικὲς Διατάξεις.

*Άρθρον 52.

Κύρωση, θέση σὲ ἰσχύ.

1. Ἡ παρούσα Σύμβαση θὰ κυρωθεῖ καὶ θὰ τεθεῖ σὲ ἰσχύ τὴν τριακοστὴ ἡμέρα μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴ τῶν ἐγγράφων ἐπικυρώσεως πὺν θὰ λάβει χώρα στὴν Ἀθήνα.

2. Τὴ στιγμὴ τῆς θέσεως σὲ ἰσχύ τῆς παρούσης Συμβάσεως θὰ παύσει νὰ ἰσχύει ἡ Συμφωνία ἐκδόσεως μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν πὺν ὑπογράφηκε στὴν Ἀθήνα στὶς 21 Δεκεμβρίου 1904.

3. Ἡ παρούσα Σύμβαση θὰ μπορεῖ νὰ καταγγελθεῖ ἀπὸ καθένα ἀπὸ τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη. Ἡ καταγγελία θὰ ἰσχύσει ἑξ ἡμῶν μετὰ τὴ λήψη τῆς γνωστοποίησεώς της ἀπὸ τὸ ἄλλο Συμβαλλόμενο Μέρος.

Σὲ πίστωση τῶν ἀνωτέρω, οἱ πληρεξούσιοι τῶν Συμβαλλόμενων Μερῶν υπέγραψαν τὴν παρούσα Σύμβαση καὶ ἔθεσαν τὶς σφραγίδες τους.

Ἐγινε στὴ Βουδαπέστη στὶς 8 Ὀκτωβρίου 1979, σὲ δύο πρωτότυπα, πὺν καὶ τὰ δύο συντάχθηκαν στὴν Ἑλληνικὴ, Οὐγγρικὴ καὶ Γαλλικὴ γλῶσσα, καὶ τὰ τρία δὲ κείμενα ἔχουν τὴν ἴδια ἰσχύ. Σὲ περίπτωση διαφορᾶς, τὸ Γαλλικὸ κείμενο ὑπερισχύει.

Γιὰ τὴν Ἑλληνικὴ Δημοκρατία

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΑΛΛΗΣ

Ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν

Γιὰ τὴν Οὐγγρικὴ Λαϊκὴ Δημοκρατία

ΙΜΡΕ ΜΑΡΚΟΓΙΑ

Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης

CONVENTION

d'entraide judiciaire en matière civile et pénale entre la République Hellénique et la République Populaire Hongroise.

Le Président de la République Hellénique et le Conseil de Présidence de la République Populaire Hongroise attribuant une grande importance à la coopération entre les deux pays dans le domaine des relations judiciaires.

ont décidé de conclure une convention d'entraide judiciaire en matière civile et pénale et à cet effet ils ont désigné comme leurs plénipotentiaires:

Le Président de la République Hellénique:

M. Georges Rallis, Ministre des Affaires Étrangères

Le Conseil de Présidence de la République Populaire Hongroise:

M. Imre Markoja Ministre de la Justice

lesquels ayant échangé leurs pleins pouvoirs reconnus en bonne et due forme, sont convenus de ce qui suit:

CHAPITRE PREMIER

DISPOSITIONS GÉNÉRALES

Article 1

Protection juridique

1. Les ressortissants de l'une des Parties Contractantes bénéficieront sur le territoire de l'autre Partie Contractante, quant à leurs droits personnels et patrimoniaux, de la même protection juridique que les nationaux de cette autre Partie Contractante.

2. Les ressortissants de l'une des Parties Contractantes auront libre accès aux tribunaux, parquets et services notariaux (appelés ci-après «autorités judiciaires»), dont la juridiction s'étend aux matières visées à la présente Convention, ainsi qu'aux autres autorités de l'autre Partie Contractante, ils peuvent comparaître, former des demandes et intenter des actions devant ces autorités dans les mêmes conditions que les nationaux de cette Partie Contractante.

3. Les dispositions du Chapitre I de la présente Convention s'appliqueront mutatis mutandis aux personnes morales des deux Parties Contractantes.

Article 2

Assistance Judiciaire

1. Les autorités judiciaires des deux Parties Contractantes se prêteront réciproquement de l'assistance judiciaire en matière civile, y compris le droit commercial et familial, ainsi qu'en matière pénale.

2. Les autorités judiciaires prêteront de l'assistance judiciaire aux autres autorités dont la compétence s'étend sur les affaires mentionnées au paragraphe 1 du présent article.

Article 3

Mode de transmission

Les autorités judiciaires des Parties Contractantes communiqueront entre elles, aux fins de l'entraide judiciaire, par l'intermédiaire de leurs organes centraux, à savoir pour la République Hellénique le Ministère de la Justice et pour la République Populaire Hongroise le Ministère de la Justice et le Parquet Général. Ceci n'exclut pas la possibilité de recourir à la voie diplomatique

Article 4

Etendue de l'entraide judiciaire

Les autorités judiciaires des Parties Contractantes se prêtent réciproquement de l'assistance judiciaire par l'accomplissement de divers actes de procédure et notamment: transmission et remise de documents, perquisitions, saisie et remise de pièces à conviction, expertise, interrogation d'inculpés, de témoins, d'experts, audition des parties et d'autres personnes, ainsi que visite judiciaire des lieux.

Article 5

Contenu des commissions rogatoires

1. Toute commission rogatoire doit contenir les indications suivantes:

- a) nom de l'autorité requérante;
- b) nom de l'autorité requise;
- c) indication de l'affaire au sujet de laquelle l'assistance judiciaire est demandée;
- d) noms, domiciles et nationalité des parties, des inculpés, des prévenus et des condamnés;
- e) les noms et adresses des représentants des parties;
- f) l'objet de la demande d'assistance judiciaire et les données nécessaires à son exécution; et
- g) en matière pénale, une description de l'infraction et sa qualification.

2. Les commissions rogatoires doivent être munies d'une signature et d'un cachet.

Article 6

Exécution de la demande d'assistance Judiciaire

1. Pour exécuter une demande d'assistance judiciaire, l'organe requis appliquera sa législation nationale.

2. Si l'organe requis n'est pas compétent pour exécuter la demande d'assistance judiciaire, il la transmettra à l'autorité compétente.

3. Si la personne indiquée dans une demande d'assistance judiciaire ne peut être trouvée à l'adresse donnée ou est inconnue, l'organe requis prendra les mesures nécessaires pour établir cette adresse; en cas d'impossibilité d'exécution de la demande d'assistance judiciaire, les pièces seront renvoyées à l'autorité requérante avec l'indication que la personne désignée dans la demande n'a pas été trouvée à l'adresse donnée, ou son adresse n'a pas pu être établie.

4. Après l'exécution de la demande d'assistance judiciaire, l'autorité requise restituera les pièces à l'autorité requérante et, si la demande n'a pas pu être exécutée à cause d'une raison autre que celle indiquée sous paragraphe (3), il lui communiquera les circonstances qui ont empêché l'exécution.

Article 7

Protection des témoins et experts

1. Aucun témoin ou expert quelque soit sa nationalité, qui comparait devant l'autorité de la Partie Contractante requérante sur citation signifiée par l'autorité judiciaire de la Partie Contractante requise, ne peut faire l'objet de poursuite pénale ou d'exécution d'une peine pour une infraction commise avant qu'il n'ait franchi la frontière de la Partie requérante.

2. L'immunité prévue au paragraphe précédent cessera lorsque le témoin ou expert ayant eu la possibilité de quitter le pays de la Partie requérante pendant quinze jours consécutifs après que les autorités judiciaires lui auront fait connaître que sa présence n'était plus nécessaire, sera néanmoins demeuré sur ce territoire bien qu'il ait eu la possibilité de le quitter. Dans ce délai ne sera pas compté le temps pendant lequel le témoin ou l'expert n'a pas pu quitter le territoire du pays pour des raisons indépendantes de sa volonté. L'immunité cesse aussi dans le cas où le témoin ou l'expert retourne sur le territoire de la Partie Contractante requérante, après l'avoir quitté.

Article 8

Documents publics

1. Les actes établis sur le territoire de l'une des Parties Contractantes ou légalisés par ses organes dans le domaine de leur compétence, conformément à la forme prescrite et revêtus d'un sceau, doivent être acceptés sur le territoire de l'autre Partie Contractante sans légalisation ultérieure.

2. Seront également dispensés de légalisation les actes sous seing privé authentifiés par le tribunal ou un autre organe compétent de l'une des Parties Contractantes, en vue de leur emploi devant les tribunaux et autres autorités de l'autre Partie Contractante.

Article 9 Signification

1. L'autorité requise effectuera la signification conformément à la procédure en vigueur dans son Etat si la pièce à signifier est rédigée dans sa langue nationale ou est accompagnée d'une traduction certifiée conforme dans cette langue ou en langue française. Dans le cas contraire, la pièce à signifier ne sera remise au destinataire que si ce dernier l'accepte de son plein gré.

2. La commission rogatoire indiquera l'adresse exacte du destinataire et la désignation de la pièce à signifier.

Article 10 Preuve de la signification

L'autorité requise doit donner la preuve de la signification conformément à la législation de son propre Etat. Ce certificat contiendra l'indication du lieu, de la date de la signification et le nom de la personne à laquelle les pièces ont été remises.

Article 11 Signification à des nationaux

1. Les Parties Contractantes ont le droit de signifier des pièces à leurs nationaux par la voie de leurs missions diplomatiques ou consulaires.

2. Aucune contrainte ne peut être appliquée lors de ce mode de signification.

Article 12 Frais de l'assistance judiciaire

La Partie Contractante requise ne peut pas exiger le remboursement des frais de l'assistance judiciaire. Chacune des Parties Contractantes prendra à sa charge tous les frais d'assistance judiciaire encourus sur son territoire.

Article 13 Informations sur des questions de droit.

Les Ministères de Justice des Parties Contractantes s'informeront mutuellement, sur demande, du droit en vigueur dans leurs pays respectifs.

Article 14 Refus d'assistance judiciaire

L'assistance judiciaire pourra être refusée :

1. si la demande se rapporte à des infractions considérées par la Partie Contractante requise comme des infractions politiques ou militaires.

2. si la Partie requise estime que l'exécution de la demande est de nature à porter atteinte à sa souveraineté, à sa sécurité ou à son ordre public.

Article 15 Actes d'état civil

1. Les Parties Contractantes s'adresseront réciproquement les extraits des registres d'état civil des naissances, des mariages et des décès se rapportant aux ressortissants de l'autre Partie Contractante, ainsi que les rectifications et les inscriptions ultérieures des actes d'état civil sus-mentionnés.

2. Les extraits d'actes de décès seront envoyés d'office, les autres sur demande. Tous ces actes seront transmis sans frais par voie diplomatique.

Article 16

Remise d'objets et transfert de sommes d'argent.

Si en vertu des dispositions de la présent Convention on procède à la remise, à l'exportation ou au transfert des créances, des moyens de paiement et des biens, ceci se fera conformément à la législation de la Partie requise.

Article 17 Langues

Les organes judiciaires des deux Parties Contractantes se serviront dans leurs rapports mutuels de leur langue nationale, avec traduction en langue française, si cela est nécessaire. Cependant les actes et documents à envoyer doivent être traduits dans la langue de la Partie requise ou en langue française.

CHAPITRE SECOND FRAIS DE JUSTICE ET AUTRES QUESTIONS

Article 18

Dispense de caution judicatum solvi.

Les ressortissants de l'une des Parties Contractantes, y compris les personnes morales, qui comparaissent devant les tribunaux de l'autre Partie Contractante et qui résident sur le territoire de l'une ou de l'autre Partie Contractante ne peuvent se voir imposés de caution judicatum solvi pour la seule raison de leur qualité d'étrangers ou de leur résidence ou domicile sur le territoire de cette autre Partie.

Article 19 Exemption de frais

Les ressortissants de l'une des Parties Contractantes bénéficient devant les autorités judiciaires de l'autre Partie contractante de l'exemption des taxes de timbres et des frais de justice et jouissent d'autres facilités, ainsi que de l'assistance judiciaire gratuite dans les mêmes conditions et dans la même étendue que les nationaux.

Article 20 Certificats à fournir

1. Les certificats relatifs à la situation personnelle, familiale et matérielle du requérant désireux de bénéficier des facilités prévues à l'article 19 seront délivrés par les autorités compétentes de la Partie Contractante sur le territoire de laquelle il est domicilié.

2. Si le requérant désireux de bénéficier des dites facilités n'a pas de domicile ou de résidence sur le territoire de l'une ou de l'autre des Parties Contractantes le document peut être délivré par la mission diplomatique ou consulaire de l'Etat dont le requérant est le ressortissant.

3. L'autorité judiciaire qui statue sur la demande d'exemption en vertu de l'article 19 peut demander des renseignements complémentaires à l'organe ayant délivré le document.

Article 21 Soumission de la demande

Si un ressortissant de l'une des Parties Contractantes, désireux de bénéficier des facilités prévues à l'article 19, veut porter une demande devant les autorités compétentes de l'autre Partie Contractante, il peut adresser sa demande auprès des autorités compétentes du lieu de son domicile ou de sa résidence. L'autorité saisie de la demande transmettra cette dernière et le procès-verbal y relatif, accompagnés des documents délivrés

conformément à l'article 20, aux autorités compétentes de l'autre Partie Contractante.

Article 22

Egalité de traitement

1. Sans préjudice de la loi applicable, les ressortissants de l'une des Parties Contractantes qui sont domiciliés sur le territoire de l'autre Partie Contractante sont assimilés aux nationaux de cette dernière Partie en ce qui concerne la succession légale ou testamentaire. Les biens et les droits leur sont dévolus dans les mêmes conditions qu'aux nationaux.

2. Le certificat d'héritier et le certificat d'exécuteur testamentaire établis par l'autorité compétente de l'une des Parties Contractantes ont force probante sur le territoire de l'autre Partie Contractante en ce qui concerne les faits y attestés.

Article 23

Dispositions testamentaires

1. Le testament fait par un ressortissant d'une des Parties Contractantes sera valable quant à la forme s'il est conforme :

a) à la législation de l'Etat, sur le territoire duquel il a été fait, ou

b) au droit de la Partie Contractante dont le de cujus était le ressortissant à la date où il a fait son testament ou au moment de son décès, ou

c) à la législation de l'Etat sur le territoire duquel lors des moments visés à la lettre b), le de cujus avait son domicile ou sa résidence.

2. Les conditions du paragraphe 1) de cet article seront également appliquées à la révocation des testaments.

CHAPITRE TROISIEME

RECONNAISSANCE ET EXECUTION DES DECISIONS JUDICIAIRES

Article 24

Décisions susceptibles d'être reconnues et exécutées.

1. Sous les conditions prévues par la présente Convention les Parties Contractantes reconnaîtront et exécuteront sur leur territoire les décisions suivantes rendues sur le territoire de l'autre Partie Contractante :

a) les décisions rendues en matière civile, familiale et commerciale ;

b) les décisions rendues en matière pénale en ce qui concerne les prétentions à la réparation des dommages ;

c) les décisions arbitrales.

2. Les transactions conclues devant les tribunaux et homologuées par ces derniers sont assimilées aux décisions judiciaires

Article 25

Condition de reconnaissance et d'exécution

Les décisions visées à l'article 24 seront reconnues et exécutées si elles remplissent les conditions suivantes :

a) si selon la législation de la Partie Contractante sur le territoire de laquelle la décision a été rendue, celle-ci est passée en force de chose jugée et devenue exécutoire ;

b) si selon la législation de la Partie Contractante sur le territoire de laquelle l'exécution est demandée, le tribunal de cette partie n'est pas exclusivement compétent pour juger l'affaire ;

c) si la partie défaillante qui n'a pas participé à la procédure a été citée à temps en bonne et due forme ou si la partie défaillante n'ayant pas la capacité d'ester a pu se faire régulièrement représenter. La citation faite par voie d'affichage ne sera pas prise en considération.

d) si la décision n'est pas en contradiction avec une décision antérieure passée en force de chose jugée entre les mêmes parties, sur le même objet et sur le même fond, rendue par un tribunal de la Partie Contractante sur le territoire de laquelle cette décision doit être reconnue et exécutée ou si devant le tribunal de cette Partie Contractante aucune action n'a été préalablement introduite dans la même affaire.

e) si la reconnaissance et l'exécution de la décision ne s'opposent pas à l'ordre public ou aux principes fondamentaux de la législation de la Partie Contractante sur le territoire de laquelle la reconnaissance et l'exécution de la décision doit avoir lieu.

Article 26

Décisions arbitrales

1. Pour la reconnaissance et l'exécution des décisions arbitrales seront appliquées les dispositions de la Convention signée à New York le 10 juin 1958.

2. Si un procès est intenté dont l'objet relève selon la volonté des parties d'une clause d'arbitrage, le tribunal enjoint aux parties de saisir l'instance arbitrale.

Article 27

Documents accompagnant la demande d'exécution

1. La demande relative à l'exécution de la décision peut être soumise directement au tribunal compétent de la Partie Contractante sur le territoire de laquelle la décision doit être exécutée, mais elle peut également être présentée au tribunal qui a rendu le jugement en première instance dans la cause en question. Dans ce dernier cas, la demande doit être transmise conformément à la procédure prévue à l'article 3 au tribunal compétent de l'autre Partie Contractante.

2. La demande doit être accompagnée :

a) d'une expédition ou d'une copie certifiée conforme de la décision, ainsi que d'un certificat attestant la force de chose jugée et le caractère exécutoire de la décision, à moins que cela ne ressorte de la décision elle-même ;

b) d'une attestation certifiant que la partie défaillante qui n'a pas participé à la procédure a été citée à temps et en bonne et due forme et que dans le cas où elle n'avait pas la capacité d'ester elle a été régulièrement représentée ;

c) de la traduction certifiée conforme des documents visés aux lettres a) et b) dans une des langues prévues à l'article 17 de la présente Convention.

3. Dans le cas d'une sentence arbitrale, en plus des conditions prévues au paragraphe 2, la demande doit être accompagnée d'une copie certifiée conforme de la clause d'arbitrage, ainsi que d'une traduction certifiée conforme de cette clause et de tout autre document y afférent, dans une des langues prévues à l'article 17 de la présente Convention.

Article 28

Droit applicable

1. Le tribunal de la Partie Contractante sur le territoire de laquelle la décision doit être exécutée l'exécutera conformément à sa propre législation.

2. Le tribunal statuant sur la demande relative à l'exécution se borne à établir l'existence des conditions déterminées dans les articles 25, 26 et 27 de la présente Convention.

3. Le défendeur peut se prévaloir des exceptions permises par les règles juridiques de la Partie Contractante dont le tribunal a rendu le jugement.

Article 29

Décisions concernant les frais de justice

1. Si la partie en cause qui aux termes de l'article 18 de la présente Convention a été exemptée de la caution judicatum solvi est condamnée par une décision définitive du tribunal d'une des Parties Contractantes aux frais de justice, cette décision sera exécutée, sur demande de l'ayant-droit, sans frais sur le territoire de l'autre Partie Contractante.

2. Le tribunal statuant sur l'exécution de la décision visée au paragraphe 1/se limite à constater que la décision relative aux frais de justice est passée en force de chose jugée et devenue exécutoire.

3. Les dispositions de l'article 27 doivent également être appliquées en ce qui concerne les décisions relatives aux frais de justice.

Article 30

Champ d'application

Les décisions visées à l'article 24 qui répondent aux conditions prévues aux articles 25, 26 et 27 de la présente Convention pourront être reconnues et exécutées si elles sont passées en force de chose jugée et devenues exécutoires après l'entrée en rigueur de la présente Convention.

Article 31

Législation sur le transfert des sommes d'argent et des biens.

Les dispositions du chapitre III de la présente Convention ne portent pas atteinte à la législation des Parties Contractantes relative au transfert des moyen sde paiement, des créances ou des biens obtenus à la suite de l'exécution.

CHAPITRE QUATRIEME

EXTRADITION

Article 32

Obligation d'extrader

1. Les Parties Contractantes s'engagent à se livrer réciproquement selon les dispositions de la présente Convention les personnes se trouvant sur leur territoire et dont l'extradition est demandée en vue d'une poursuite pénale ou d'exécution d'une peine prononcée par le tribunal de la Partie requérante.

2. L'extradition n'est accordée que pour des infractions qui en vertu de la législation des deux Parties Contractantes sont punies d'une peine privative de liberté d'au moins d'un an ou d'une peine plus sévère ou bien pour lesquelles un tribunal de la Partie requérante a prononcé une peine privative de liberté d'une durée d'au moins six mois (appelées ci-après «infractions donnant lieu à extradition».)

Article 33

Refus de l'extradition

L'extradition n'aura pas lieu :

a) si l'infraction a été commise par une personne qui au moment de la perpétration de l'infraction était ressortissant de la Parte Contractante requise ;

b) si l'infraction a été commise sur le territoire de la Partie Contractante requise ;

c) si l'infraction pour laquelle l'extradition est demandée a été commise hors du territoire de la Partie Contractante requérante et que la législation de la Partie Contractante requise ne prévoit pas la poursuite dans le cas d'une telle infraction commise hors de sont territoire ou ne permet pas l'extradition pour l'infraction faisant l'objet de la demande ;

d) si l'infraction pour laquelle l'extradition est demandée est considérée par la Partie Contractante requise comme une infraction de caractère, politique, de caractère militaire, de caractère fiscal ou comme un fait connexe à des telles infractions.

e) si en vertu de la législation de l'une des Parties Contractantes la poursuite pénale ou l'exécution de la peine ne peuvent avoir lieu que pour cause de prescription ou pour d'autres circonstances légales ayant le même effet.

f) si, sur le territoire de la Partie Contractante requise, la personne dont l'extradition est demandée, a été définitivement déclarée coupable ou acquittée de l'infraction indiquée dans la demande d'extradition ou si une ordonnance de non-lieu a été rendue à son égard, sauf si la décision est fondée sur le manque de juridiction.

Article 34

Procédure d'extradition

La demande d'extradition doit être présentée par écrit. Dans les affaires d'extradition, la communication a lieu selon le mode visé à l'article 3.

Article 35

Demande d'extradition

1. La demande d'extradition indiquera le nom de la personne réclamée, sa nationalité, son domicile ou sa résidence, la nature de l'infraction et le dommage qu'elle a causé

2. La demande d'extradition sera accompagnée :

a) si l'extradition est demandée aux fins d'une poursuite pénale, d'une expédition du mandat d'arrêt avec une description des faits et de sa qualification légale et si l'extradition est demandée pour l'exécution d'une peine, d'une expédition du jugement passé en force de chose jugée ;

b) du texte de la loi pénale de la Partie requérante sur la qualification de l'infraction en question ;

c) du signalement de la personne réclamée, et, si possible, de ses empreintes digitales et de sa photographie.

3. S'il s'agit d'un condamné ayant déjà purgé une partie de sa peine, des renseignements seront fournis à ce sujet.

Article 36

Arrestation aux fins d'extradition

Si la demande d'extradition satisfait aux conditions prévues par la présente Convention, la Partie Contractante requise prend sans retard les mesures nécessaires pour l'arrestation de la personne réclamée conformément à sa législation.

Article 37

Renseignements complémentaires

1. Si la demande d'extradition ne contient pas tous les renseignements nécessaires, la Partie Contractante requise pourra réclamer des renseignements complémentaires et fixer pour leur présentation un délai ne dépassant pas deux mois. Ce délai pourrait être prolongé pour des motifs justifiés.

2. Si dans le délai visé au paragraphe premier les renseignements demandés ne sont pas communiqués, l'autorité compétente de la Partie Contractante requise pourra mettre fin à la procédure d'extradition et mettre en liberté la personne arrêtée.

Article 38

Arrestation provisoire

1. En cas d'urgence, la Partie Contractante requise pourra procéder à l'arrestation de la personne réclamée avant la réception de la demande d'extradition présentée conformément à l'article 35 de la présente Convention. La Partie Contractante requérante informera la Partie Contractante requise que la personne en question fait l'objet d'un mandat d'arrêt ou d'une condamnation passée en force de chose jugée et que la demande d'extradition sera immédiatement adressée. En pareil cas, l'arrestation peut être demandée par tout moyen de communication transmettant le contenu de la demande par écrit.

2. Les autorités compétentes des Parties Contractantes pourront même sans une telle demande procéder à l'arrestation provisoire d'une personne résidant sur leur territoire, si elles ont connaissance du fait que celle-ci a commis sur le territoire de l'autre Partie Contractante une infraction donnant lieu à extradition.

3. L'arrestation effectuée en vertu des paragraphes 1/ et 2/ du présent article sera notifiée immédiatement à l'autre Partie Contractante.

Article 39

Fin de l'arrestation provisoire

Toute personne arrêtée conformément à l'article 38 de la présente Convention sera mise en liberté, si la demande d'extradition de l'autre Partie Contractante n'est pas reçue dans les quarante jours après l'arrestation. Cette mise en liberté sera notifiée à l'autre Partie Contractante.

Article 40.

Ajournement de l'extradition

Si l'individu réclamé fait l'objet de poursuites pénales ou purge une peine pour une autre infraction commise sur le territoire de la Partie Contractante requise, l'extradition peut être ajournée jusqu'à la fin de la procédure pénale ou jusqu'à l'exécution de la peine.

Article 41

Extradition temporaire

1. Si l'ajournement de l'extradition, prévu à l'article 40 de la présente Convention risque d'entraîner la prescription de l'action pénale ou entraver gravement l'enquête, la personne réclamée pourra être extradée temporairement sur demande motivée.

2. La personne extradée temporairement doit être renvoyée immédiatement après la fin de la procédure pénale pour laquelle son extradition a été demandée.

Article 42

Concours de demandes d'extradition

Si l'extradition d'une personne est demandée par plusieurs Etats, il appartient à la Partie Contractante requise de choisir la demande à satisfaire.

Article 43

Limites de poursuite

1. Sans l'accord de la Partie Contractante requise, la personne extradée ne pourra faire l'objet de poursuite pénale ou d'exécution d'une peine infligée pour une infraction autre que celle qui a donné lieu à l'extradition.

2. Sans l'accord de la Partie Contractante requise, la personne extradée ne pourra non plus être livrée à un Etat tiers.

3. L'accord visé au paragraphe 2 ne sera pas nécessaire :

a) si la personne extradée n'a pas quitté le territoire de la Partie Contractante requérante dans les trente jours après la clôture de la poursuite pénale ou l'exécution de la peine. Ce délai ne comprend pas le temps pendant lequel l'extradé n'a pas pu quitter le territoire de la Partie Contractante requérante pour des raisons indépendantes de sa volonté;

b) si l'extradé a quitté le territoire de la Partie Contractante requérante, mais y est retourné de son plein gré.

Article 44

Remise de la personne extradée

1. La Partie Contractante requise informera la Partie Contractante requérante du lieu et de la date de la remise.

2. Si la personne réclamée n'est pas reçue par la Partie Contractante requérante dans les quinze jours après la date fixée pour la remise, elle pourra être mise en liberté.

Article 45

Information sur le résultat des poursuites pénales.

Les Parties Contractantes s'informeront des résultats des poursuites pénales dont a fait l'objet la personne extradée. En cas de jugement passé en force de chose jugée, les Parties Contractantes se communiqueront l'expédition de ce jugement.

Article 46

Transit

1. Les Parties Contractantes accordent sur demande de l'autre Partie Contractante le transit à travers leur territoire des personnes extradées par un Etat tiers à cette autre Partie Contractante. Les Parties Contractantes ne sont pas tenues à accorder le transit, si en vertu de la présente Convention, il n'y a pas obligation d'extrader.

2. La demande d'autorisation de transit sera transmise suivant la même procédure que la demande d'extradition.

3. Les autorités de la Partie Contractante requise effectueront le transit de la manière qu'elles considéreront la meilleure.

Article 47

Frais d'extradition

Les frais de l'extradition seront à la charge de la Partie Contractante sur le territoire de laquelle ils ont été occasionnés; les frais de transit seront à la charge de la Partie Contractante requérante.

Article 48

Prise en charge de la procédure pénale

1. Les Parties Contractantes s'obligent d'engager, sur demande de l'autre Partie Contractante, et conformément à leur législation des poursuites pénales contre leurs propres ressortissants qui ont commis une infraction sur le territoire de l'autre Partie Contractante.

2. La demande de poursuite sera accompagnée des documents relatifs aux résultats de l'enquête, de toute pièce à conviction existante, ainsi que du texte des dispositions pénales applicables à l'acte selon la loi en vigueur du lieu de sa perpétration.

3. La Partie Contractante requise informera la Partie Contractante requérante du résultat des poursuites et en cas de jugement lui adressera la copie du jugement définitif.

Article 49

Remise temporaire des personnes arrêtées

Lorsqu'en connexion avec des poursuites pénales engagées sur le territoire de l'une des Parties Contractantes, il est besoin d'entendre personnellement comme témoin une personne en arrestation sur le territoire de l'autre Partie Contractante, celle-ci l'extradera temporairement, si la personne arrêtée y consent, sur la demande de la Partie Contractante requérante, qui maintiendra cette personne en état d'arrestation et dès la fin de l'audition, la renverra sans retard à la Partie contractante requise.

Article 50

Remise d'objets

1. Les objets se trouvant sur la personne qui a commis l'infraction donnant lieu à extradition, ainsi que les autres objets pouvant servir de pièce à conviction dans la procédure pénale seront remis à la Partie Contractante requérante même dans les cas où l'extradition ne peut avoir lieu à cause du décès de la personne réclamée ou pour d'autres raisons.

2. La Partie Contractante requise peut ajourner la remise des objets si elle en a besoin aux fins d'une autre procédure pénale.

3. Les droits d'une tierce personne sur les objets remis à l'autre Partie Contractante restent intacts. Après la clôture de la procédure pénale, ces objets seront rendus à la Partie Contractante qui les a envoyés pour être remis aux ayants-droit.

4. La remise des objets en vertu du paragraphe 1/ se fera conformément à l'article 16 de la présente Convention.

Article 51

Information sur les jugements pénaux

1. Les Parties Contractantes se communiqueront une fois par an des informations sur les jugements pénaux passés en force de chose jugée, prononcés par les tribunaux de l'une des Parties Contractantes contre des ressortissants de l'autre Partie Contractante.

2. Sur demande motivée, les Parties Contractantes s'informeront réciproquement des jugements pénaux prononcés contre des personnes qui ne sont pas ressortissants de la Partie Contractante requérante.

CHAPITRE CINQUÈME DISPOSITIONS FINALES

Article 52

Ratification, entrée en vigueur.

1. La présente Convention sera ratifiée et entrera en vigueur le trentième jour après l'échange des instruments de ratification, qui aura lieu à Athènes.

2. Au moment de l'entrée en vigueur de la présente Convention cessera d'être valable le Traité d'Extradition entre les deux pays signé à Athènes le 21 décembre 1904.

3. La présente Convention pourra être dénoncée par chacune des Parties Contractantes. La dénonciation prendra effet six mois après la date de la réception de sa notification par l'autre Partie Contractante.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires des Parties Contractantes ont signé la présente Convention et y ont apposé leurs sceaux.

Fait à Budapest le 8 Octobre 1979, en deux exemplaires originaux, tous les deux rédigés en langues grecque, hongroise et française, les trois textes faisant également foi. En cas de divergence, le texte français fera foi.

Pour la République
Hellénique

Pour la République
Populaire Hongroise

GEORGES RALLIS

IMRE MARKOJA

Ministre des Affaires Etrangères

Ministre de la Justice

"Αρθρον δεύτερον.

"Η ισχύς του παρόντος νόμου άρχεται από της δημοσίευσής του διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως.

"Ο παρών νόμος ψηφισθείς υπό της Βουλής και παρ' Ημών σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως και εκτελεσθήτω ως νόμος του Κράτους.

Εν Αθήναις τῇ 22 Ἀπριλίου 1981

Ο ΠΡΕΣΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΤΕΡΙΚΩΝ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΚΩΝΣΤ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Έδωκέρθη και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τῇ 22 Ἀπριλίου 1981

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ